



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5293/05
29.03.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председник већа, Јелене Ивановић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником Вукицом Латиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе, Регионалног центра Београд, број 431-9/2005-02 од 15.06.2005. године, у предмету доприноса, у нејавној седници већа одржаној дана 29.03.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље, изјављена против закључка Пореске управе, Филијале Обреновац број 431-3/1870 од 31. 01. 2005. године, којим је одбачена као неблагоприятна жалба тужиље изјављена против решења наведеног органа број 431-3/1870 од 28. 12. 2004. године, а којим јој је утврђено аконтационо задужење доприноса за социјално осигурање за период од 20. 09. 2004. године до 31. 12. 2004. године.

У поднетој тужби тужиља је оспорила законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Тужиља наводи да јој првостепено решење није лично уручено у складу са Законом о општем управном поступку, у ком случају се рок за подношење жалбе рачуна од момента сазнања за првостепено решење, те да је она жалбу изјавила у законском року.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио Врховном суду Србије да тужбу одбије.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Из списка предмета произлази да је решењем Пореске управе - Филијале Обреновац број 431-3/1870 од 28. 12. 2004. године, којим је тужиљи утврђено аконтационо задужење доприноса за социјално осигурање за период од 20.09.2004. године до 31.10.2004. године у износу од 8.721,48 динара и месечна аконтациона обавеза до 31.12.2004. године у износу 6.381,57 динара, уручено 31.12.2004. године снахи тужиље ББ. На ово решење тужиља је 28.01.2005. године изјавила жалбу, коју је првостепени орган закључком број 431-3/1870 од 31.01.2005. године одбацио као неблагоприятну, јер је од дана достављања ожалбеног решења до дана предаје жалбе протекло више од 15 дана. Тужиља је изјавила жалбу и против наведеног закључка, коју је тужени орган оспореним решењем одбио као неосновану.

Врховни суд Србије налази да је тужени орган правилно поступио када је оспореним решењем жалбу тужиље одбио као неосновану, налазећи да је првостепени орган правилно закључком одбацио жалбу тужиље као неблагоприятну. Ово стога што је ожалбено решење уручено у складу са одредбом члана 36. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС" број 80/02), који је као "lex specialis" примењен, а којом је прописано да ако је порески обвезник физичко лице, односно предузетник, порески акти сматрају се достављеним и када се уруче пунолетном члану домаћинства или лицу запосленом код предузетника, што значи да је ожалбено решење уредно уручено тужиљи 31. 12. 2004. године, па како је жалбу изјавила дана 28. 01. 2005. године, то и по оцени Врховног суда Србије, жалба није благовремена.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, па је на основу члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 29.03.2006. године, У. 5293/05

Записничар Председник већа-судија

Вукица Латиновић, с.р. Милене Саватић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Мирјана Војводић
МЂ